

09-01-2021

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤบัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน, การจดจำระลึกถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือบางสิ่งที่แผ่ทั่ว การจดจำรำลึกถึงก่อให้เกิดการรำลึกถึง พ่อจะสามารถจดจำผู้ที่ไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงได้อย่างไร?
- คำถาม:** การศึกษาเล่าเรียนใดที่ลูกศึกษาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ที่ไม่เคยมีการสอนในเวลาอื่นตลอดทั้งวงจร?
- คำตอบ:** การศึกษาที่จะตายในขณะที่มีชีวิตจากร่างกาย การกลายเป็นสพม์การสอนเวลานี้เท่านั้น, เพราะเวลานี้ที่ลูกต้องกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ขณะที่ลูกอยู่ในร่างกาย, ลูกต้องทำการกระทำ จิตใจของลูกสามารถมีความสงบได้เพียงเมื่อลูกไม่ได้อยู่ในร่างกาย เหตุนี้เอง, “ผู้ที่เอาชนะจิตใจเอาชนะโลก”, ไม่ควรจะกล่าวเช่นนั้น ควรจะเป็นว่า “ผู้ที่เอาชนะมายาเอาชนะโลก.”

โอมชานติ พ่อหนึ่งนี้และอธิบายแก่ลูกๆ เพราะลูกเข้าใจว่าเพียงผู้ที่ไม่รู้คิดเท่านั้นที่ได้รับการสอน เวลานี้, เมื่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, พระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดได้มา ท่านจะสอนใคร? อย่างแน่นอนที่ท่านจะสอนผู้ที่ไม่รู้คิดที่สุด เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวหาว่า, “ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลาย.” สติปัญญากลับมาไม่มีความรักได้อย่างไร? พวกเขาได้เขียนถึง 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ พวกเขากล่าวด้วยเช่นกันว่า พ่อได้ใช้ 8.4 ล้านชาติเกิดด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในแมวและสุนัขและในสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ลูกๆ ได้รับการบอกว่า*ประเด็นนี้*ควรจะมีการอธิบายใน *1 วินาที* พ่ออธิบายแล้วว่าเมื่อมีคนใหม่มา, ก่อนอื่นลูกจงให้คำแนะนำของพ่อที่มีขีดจำกัดและพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแก่พวกเขา ผู้ นั่นคือบาบาส์ อาวูโสที่ไม่มีขีดจำกัดและผู้ นั่นคือบาบาส์ที่มีขีดจำกัดที่อ่อนกว่า “พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด” หมายถึงพ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่มีขีดจำกัดคือพ่อของผู้ที่มีชีวิต ผู้ นั่นคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถซึมซับความรู้ัน้มากเท่ากัน บางคนเข้าถึงได้เพียง 1% และบางคนเข้าถึง 95% นี้คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ ที่นั่นจะมีสุริยวงศ์ มีราชา, ราชินีและปวงประชา สิ่งนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูก มีมนุษย์ทุกรูปแบบในหมู่ปวงประชา ปวงประชานี้หมายถึงปวงประชา! พ่ออธิบาย: นี่คือการศึกษเล่าเรียน ลูกแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนตามสติปัญญาของตนเอง ลูกแต่ละคนได้รับ*บทบา*ของตนเอง ไม่ว่าลูกเข้าถึงการศึกษาเล่าเรียนนี้มากเท่าใดในวงจรที่แล้ว, ลูกจะทำเช่นเดียวกันเวลานี้ การศึกษานี้ไม่เคยถูกปิดบัง ลูกได้รับสถานภาพของลูกมากตามที่คุณศึกษาเล่าเรียน พ่ออธิบายแล้วว่า: ขณะที่เมื่อลูกทำความก้าวหน้า, จะมีการสอบ ลูกจะไม่สามารถได้รับการ*โยกย้าย*โดยปราศจากการสอบ ทุกสิ่งจะทำให้ปรากฏขึ้นมาในเวลาสุดท้าย อย่างไรก็ตาม, แม้เวลานี้, ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกมีค่าควรแก่สถานภาพใด ถึงแม้ว่าลูกทั้งหมดจะยกมือ, เพราะว่าลูกอายุเมื่อลูกอยู่ในท่ามกลางทุกคน ในหัวใจของลูกเข้าใจว่าลูกอาจจะไม่สามารถกลายเป็นเช่นนั้น แต่อย่างไรก็ตาม ลูกก็ยกมือของลูก การยกมือของลูกแม้ว่า...สิ่งนี้หมายถึงความโง่เขลา นั้นมีความโง่เขลามากมาย! พ่อเข้าใจได้ในทันทีว่า*นักเรียน* (ทางโลก) เหล่านั้นรู้คิดมากกว่า พวกเขาเข้าใจว่าหากพวกเขาไม่มีค่าควรแก่การประกาศสิทธิ์ใน*ทุนการศึกษา*, พวกเขาจะสอบไม่*ผ่าน* นักเรียนทางโลกเหล่านั้นดีกว่าลูก เพราะว่าอย่างน้อยพวกเขาก็เข้าใจว่า พวกเขาจะได้*คะแนน*มากเท่าใดในวิชาที่*ครู* กำลังสอนพวกเขา พวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขาจะ*ผ่าน*ด้วย*เกียรตินิยม* สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ที่อยู่ที่นั่นไม่ได้รู้สึกมากนัก พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก ตั้งแต่ลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นลักษณะและนารายณ์, กิจกรรมของลูกจะต้องดีมาก พ่อพูดว่า: บางคนมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลาย สภาพของพวกเขาจะเป็นอย่างไรหากพวกเขาไม่ได้มีความรักที่ถูกต้องแม่นยำต่อพ่อ? พวกเขาจะไม่สามารถ

ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พอนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ถึงความหมายของ “ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลาย” หากลูกๆ ไม่สามารถเข้าใจด้วยตัวเองได้อย่างชัดเจน แล้วผู้อื่นจะเข้าใจสิ่งใดเล่า? ลูกๆ, ผู้ที่เชื่อว่าพวกเขาคือลูกของชีบาบา, ไม่เข้าใจความหมายอย่างเต็มที่ การจดจำพ่อคือบางสิ่งที่แฝงตัว การศึกษาไม่ได้แฝงตัว ทุกคนต่างลำดับกันไปในการศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่ทุกคนจะศึกษาเล่าเรียนได้มากเท่ากัน พ่อตระหนักว่าพวกเขายังเป็นเด็ก*ทารก* พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นเวลา 3-4 เดือน จะเป็นที่ยอมรับได้อย่างไรว่าบางคนกำลังจดจำบาบาหรือไม่? เป็นเพียงเมื่อบาบาได้รับจดหมายจากพวกเขาและพวกเขาเขียนถึงข่าวของงาน*รับใช้*ทางจิตที่พวกเขากำลังทำอยู่ ลูกต้องให้การพิสูจน์ ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงหรือไม่ได้ให้การพิสูจน์ใดในการทำงาน*รับใช้*คือผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่าง บางคนเขียนข่าวของพวกเขา: บาบา, ผู้นั้นผู้นี้มาและฉันอธิบายสิ่งนี้แก่เขา ดังนั้นพ่อเข้าใจว่าลูกยังคงมีชีวิตอยู่และกำลังให้ข่าวงาน*รับใช้*ที่ดี บางคนก็ไม่แม้กระทั่งจะเขียนจดหมายเป็นเวลา 3-4 เดือน เมื่อบาบาไม่ได้รับข่าวใดๆ, ท่านก็เข้าใจว่าลูกได้ตายไปแล้วหรือเจ็บป่วย ผู้ที่เจ็บป่วยไม่สามารถเขียนได้ บางคนแม้กระทั่งเขียนว่าพวกเขาไม่ได้เขียนมาก่อนหน้านี้เพราะสุขภาพของเขาไม่ดี บางคนไม่ได้เขียนข่าวใดๆ อีกเลย; พวกเขาไม่ได้เจ็บป่วย พวกเขาไม่สำนึกที่เป็นร่าง และแล้วพ่อควรจะจดจำผู้ใด? การจดจำระลึกถึงทำให้เกิดการจดจำระลึกถึง! อย่างไรก็ตามนั้นมีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อมาและอธิบาย: ลูกได้พูดว่าพอนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และได้นำพ่อไปไว้ในจำนวนที่มากกว่า 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ มนุษย์กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน พวกเขาพูดถึงพระเจ้าว่า: ท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน ดังนั้นนั่นคือการดูถูกที่ไม่มีขีดจำกัด, ใช่ไหม? ดังนั้นพ่อพูดว่า: พวกเขาประณามพ่ออย่างมาก! เวลานั้นลูกเข้าใจทุกสิ่ง, ต่างลำดับกันไป ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา, พวกเขาร้องเพลง: เมื่อท่านมา, ฉันจะอุทิศตนให้แก่ท่าน ฉันจะทำให้ท่านเป็นทนายทของฉัน ลูกทำให้พ่อเป็นทนายทของลูกด้วยการพูดว่าพ่อยุ่ในก้อนกรวดและก้อนหินหรือ! ลูกประณามพ่ออย่างมาก! เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: เมื่อไม่มีศีลธรรมจรรยาอย่างที่สุดพ่อจึงมา เวลานั้นลูกๆ รู้จักพ่อและดังนั้นลูกจึงยกย่องท่านอย่างมาก ให้สรรเสริญท่านผู้เดียว บางคนไม่ได้เขียนแม้แต่ 2 คำของการจดจำระลึกถึงท่าน พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้พบพ่อแล้ว พ่อของเรากำลังสอนพวกเรา นี่คือการพูดของพระเจ้า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกและแสดงให้เห็นถึงวิธีการที่ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลก หากลูกมีความซาบซึ้งว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดสอนลูกถึงวิธีที่จะประกาศสิทธิ์ในอำนาจปกครองโลกอย่างไร ลูกก็จะมีความสุขอย่างไม่สิ้นสุด แม้ว่าพวกเขาศึกษาก็เถอะ, พวกเขาศึกษาเหมือนกับหนังสือ*กรรมดา* พระเจ้ากฤษณะพูด: ฉันสอนราชาโยคะแก่ท่าน ก็เท่านั้นเอง! พวกเขาไม่ได้มีโยคะของสติปัญญาหรือความสุขนี้ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนหรือท่องสวดก็เถอะจะไม่มีความสุขนี้มากนัก เมื่อพวกเขาอ่านก็ตะจบแล้ว พวกเขาก็กลับมาอยู่กับธุรกิจของพวกเขา เวลานั้นสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของผู้ใดว่าพระเจ้ากำลังสอนพวกเขา ดังนั้นเมื่อใครบางคนมา, ก่อนอื่นใดให้อธิบายแก่เขาถึง*ทฤษฎี*ของทั้ง 2 พ่อ ให้บอกเขาว่า: บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก ไม่มีใครสามารถพูดว่าพวกเขาอยู่ในยุคเหล็กเช่นเดียวกันกับยุคทอง เมื่อบางคนมีประสบการณ์ของความทุกข์ เขาอยู่ในนรก และเมื่อบางคนมีประสบการณ์ของความสุข เขาอยู่ในสวรรค์ หลายคนพูดว่า พวกเขามีความสุขอย่างมากและผู้คนที่ไม่มีความสุขนั้นอยู่ในนรก พวกเขามีปราสาทราชวังและอาคาร ฯลฯ พวกเขามองเห็นความสุขภายนอกมากมาย เวลานั้นลูกเข้าใจว่าความสุขของยุคทองนั้นไม่สามารถสัมผัสได้จากที่นี่ ไม่ใช่ทั้งสองนั้นเหมือนกัน ดังนั้น*ยุคทอง*สามารถถูกเรียกว่า*ยุคเหล็ก* และ*ยุคเหล็ก*สามารถถูกเรียกว่า*ยุคทอง* ผู้ที่เชื่อเช่นนั้นเรียกว่าโง่เขลา ดังนั้นก่อนอื่น จงบอกพวกเขาถึง*ทฤษฎี*ของพ่อ พ่อให้การแนะนำตัวพ่อเอง ไม่มีใครรู้จักท่าน พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง เวลานั้น ลูกแสดงภาพในรูปของดวงวิญญาณและของดวงวิญญาณสูงสุดว่าเหมือนกัน ท่านเป็นดวงวิญญาณด้วย แต่ท่านถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด พอนั่งที่นี้และอธิบายว่าท่านมาอย่างไร ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่

ในอาณาเขตสูงสุด ผู้คนภายนอกไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ภาษานั้นก็แสนจะง่ายดายด้วยเช่นกัน ใน กิตะ ได้กล่าวถึงชื่อของกฤษณะ แต่กฤษณะไม่ได้พูดกิตะ เขาไม่สามารถบอกทุกคนว่า: ให้จดจำฉันผู้ เดียวอย่างต่อเนื่อง! บาบิไม่สามารถถูกตัดออกไปได้ด้วยการจดจำผู้ที่มีร่างกาย ได้กล่าวว่า: พระเจ้า กฤษณะพูด: ให้ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและจดจำฉันผู้เดียว! อย่างไรก็ตาม, ตัวกฤษณะเองมี ความสัมพันธ์ทางร่างและเป็นเพียงเด็กตัวเล็กๆ สิ่งนี้คือความผิดพลาดที่ใหญ่หลวงมาก! มีความแตกต่าง อย่างมากมายเพียงเพราะความผิดเดียวกัน! พระเจ้าไม่สามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ ผู้ ที่ลูกกล่าวถึงว่าเป็น “ผู้ประทานหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียุติสำหรับทุกคน” ได้ตกต่ำด้วยเช่นกัน หรือ? พระเจ้านั้นกลายเป็นผู้ที่ตกต่ำได้หรือ? สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการไตร่ตรอง นี่ไม่ใช่เรื่องของ *การเสียเวลา!* ผู้คนพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลา เมื่อลูกบอกกับพวกเขาให้มาและรับ*บทเรียน* พวกเขาพูดว่า พวกเขาไม่มีเวลา พวกเขาจะมา 2 วันหรือพวกเขาจะมาเป็นเวลา 4 วัน หากพวกเขาไม่ศึกษาเล่าเรียน พวกเขาจะกลายเป็นลักษมีและนารายได้อย่างไร? มีแรงกดดันของมายาอย่างมาก พ่ออธิบาย: ทุก *วินาที* และทุก *นาฬิกา* ที่ผ่านไปจะ*ช้า* รอยเหมือนเดิมทุกประการ พวกเขาจะเฝ้าแต่*ทำซ้ำ* นับครั้งไม่ถ้วน เวลานั้นลูก กำลังฟังพ่อ บาบิไม่เข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย ลูกสามารถเปรียบเทียบผู้ที่ได้เข้ามาสู่การเกิด และกลับมาใช้ชาติเกิดเต็มวงจรกับผู้เดียวที่ไม่เคยใช้ชาติเกิด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่ได้ใช้ชาติเกิด หรือตาย ทุกคนอื่นคือผู้อยู่ในวงจรนี้ เหตุนี้เองลูกจึงแสดงภาพของบราห์มาและวิษณุทั้งคู่รับชาติเกิดและ กลับมาเกิดใหม่ พวกเขาเฝ้าแต่แสดง*บทบาท* ของพวกเขา: บราห์มากลายเป็นวิษณุ และวิษณุกลายเป็น บราห์มา ไม่มีที่สิ้นสุด ทุกคนจะมาและเห็นภาพเหล่านี้และจะเข้าใจ นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจได้อย่าง ง่ายดาย สิ่งนี้ควรจะไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกคือบราห์มิน และแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ, นักรบ, พ่อค้าและศูทร, และนั่น เมื่อพ่อมา ลูกก็จะกลายเป็นบราห์มิน ให้จดจำสิ่งนี้และลูกจะกลายเป็นผู้ที่คว กงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง มีคนมากมายที่ไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ เพียงลูกบราห์มิ นกลายเป็นผู้ที่ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เหล่าเทพไม่กลายเป็นสิ่งนี้ เวลานั้นลูกกลายเป็นเทพ ด้วยการได้รับ*ความรู้* ถึงวิธีที่ลูกไปรอบวงจรอย่างไร ในความเป็นจริง ไม่มีมนุษย์ที่มีค่าควรแก่การถูก เรียกว่าผู้ที่ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ในโลกมนุษย์ดินแดนของความตาย เป็นความแตกต่าง อย่างสมบูรณ์ เช่นที่ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวบาร์ตันนั้นที่แตกต่างไป ขนบธรรมเนียมประเพณีของ ทุกคนนั้นก็แตกต่าง ขนบธรรมเนียมประเพณีของเหล่าเทพนั้นก็แตกต่าง ขนบธรรมเนียมประเพณีของ ผู้คนในดินแดนของความตายนั่นก็แตกต่าง มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน และเหตุนี้ เองทุกคนจึงพูดว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกหา: โอ พระเจ้า! โปรดชำระพวกเราทุกคนผู้อาศัยของ โลกที่ไม่บริสุทธิ์! สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า โลกที่บริสุทธิ์คงอยู่มา 5,000 ที่แล้ว และนั่นเรียกว่ายุค ทอง ยุคเงินไม่ได้รับการเรียกเช่นนั้น พ่ออธิบายว่าในตอนแรกมี*ชั้นหนึ่ง* และแล้วก็มี*ชั้นสอง* ดังนั้น ลูก ต้องอธิบายแต่ละประเด็นอย่างดีที่ใครก็ตามที่มาจะประหลาดใจที่ได้ยินสิ่งเหล่านั้น บางคนก็ประหลาดใจ อย่างมาก แต่เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพวกเขาต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแน่นอน พวกเขา*ก็* ไม่มีเวลาที่จะ ทำความเพียรพยายาม นี่คือนิเลสของตัณหาราคะที่ทำให้มนุษย์ไม่บริสุทธิ์ ด้วยการเอาชนะสิ่งนี้ลูกจะ กลายเป็นผู้เอาชนะโลก พ่อได้บอกลูกด้วยเช่นกันว่า: ให้เอาชนะกิเลสของตัณหาราคะและกลายเป็นผู้ที่ เอาชนะโลก มนุษย์พูดว่า: เอาชนะจิตใจและกลายเป็นผู้ที่เอาชนะโลก ควบคุมจิตใจของลูก เป็นเพียงเมื่อ ลูกไม่มีร่างกายที่สามารถทำให้จิตใจของลูกสงบ มิฉะนั้น จิตใจจะไม่เคยสงบเลย ลูกได้รับร่างกายเพื่อที่ จะทำการกระทำ ดังนั้นลูกจะอยู่ที่นี้ในสภาพเหนือปวงกรรมของลูกได้อย่างไร? สภาพของการอยู่เหนือ ปวงกรรมกล่าวได้ว่าเป็นของชาวศัพ: ตายขณะที่มีชีวิตและละวางจากร่างกาย ลูกได้รับการสอนการ ศึกษาเพื่อที่จะละวางจากร่างกายของลูก ดวงวิญญาณนั้นแยกห่างจากร่างกาย ดวงวิญญาณอาศัยใน อาณาเขตสูงสุด เมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกาย, ลูกเรียกว่ามนุษย์ ลูกได้รับร่างกายเพื่อทำการกระทำ เมื่อดวงวิญญาณทิ้งร่างของเขา เขาก็รับร่างอื่นเพื่อทำการกระทำ เพียงเมื่อลูกไม่ต้องมีการกระทำที่ลูกจะ

คงอยู่อย่างสงบ ไม่มีการกระทำในโลกที่ไม่มีตัวตน วงจรโลกหมุนไปที่นี้ ลูกต้องเข้าใจพ่อและวงจรโลก สิ่งนี้เรียกว่า*ความรู้* เป็นเวลานานเพียงใดที่ดวงตาของลูกไม่บริสุทธิ์และเป็นเช่น*อาชญากร*, ลูกจะไม่สามารถเห็นสิ่งที่บริสุทธิ์ใดๆ ได้ เหตุนี้เองลูกจึงจำเป็นต้องมีดวงตาที่สามของความรู้ เพียงเมื่อลูกได้รับสภาพของการอยู่เหนือปวงกรรม นั่นคือ เมื่อลูกกลายเป็นเทพ ลูกจะเห็นเทพด้วยตาของลูก อย่างไรก็ตาม, ลูกไม่สามารถเห็นกฤษณะด้วยตาของลูกขณะที่อยู่ในร่างกายนั้น ลูกไม่ได้รับสิ่งใดด้วยการมีเพียงนิมิต ลูกเพียงได้รับความสุขชั่วคราวเท่านั้นและความปรารถนาของลูก (ของการเห็นกฤษณะ) ได้รับการเติมเต็มผ่านสิ่งนั้น นิมิตถูกกำหนดไว้ใน*ละคร* ไม่มีการบรรลุถึงสิ่งใดด้วยนิมิต อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1. นั่นคือดวงวิญญาณ แยกห่างจากร่างกาย จงสร้างสภาพของการอยู่เหนือปวงกรรมของลูกด้วยการฝึกการเป็นชาคศพ ผู้ที่ตายขณะมีชีวิตขณะที่อาศัยอยู่ในร่างกายของลูก
2. ให้การพิสูจน์ของงาน*รับใช้* ให้ละทิ้งสำนักของการเป็นร่างและให้ชาวอย่างซื่อสัตย์ของลูก ทำความเพียรพยายามที่จะ*ผ่านด้วยเกียรตินิยม*

พร: ขอให้ลูกกลับมาเป็นนางฟ้าเทวดาที่ดับเบิลโลทผู้มีปัญหิทั้งหมดและความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อผู้เดียว เพื่อที่จะกลับมาเป็นนางฟ้าเทวดาที่ดับเบิลโลท อยู่เหนือจิตสำนักของร่างกาย เพราะจิตสำนักของร่างกายคือโคลน และถ้าลูกมีภระนั้นก็จะมีความหนักหน่วง นางฟ้าเทวดาคือผู้ที่ไม่ได้มีแม้กระทั่งความสัมพันธ์กับร่างกายของตัวเอง ลูกได้รับร่างกายจากพ่อที่พ่อได้ให้ลูกไว้ เมื่อลูกให้บางสิ่งของลูกไปแล้ว ความสัมพันธ์กับสิ่งนั้นก็จบสิ้น ปัญหิของลูกทั้งหมดและการให้และรับของลูกกับพ่อทั้งหมด และปัญหิและความสัมพันธ์ของอดีตทั้งหมดได้จบสิ้นแล้ว เพียงผู้ที่เป็นขอทานที่สมบูรณ์เช่นนั้นจะกลับมาเป็นนางฟ้าเทวดาที่ดับเบิลโลท

คติพจน์: ใช้ความพิเศษของลูกและลูกจะสัมผัสความก้าวหน้าในทุกย่างก้าว

*** โอม ขานติ ***